

10. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом : закон України від 28 листоп. 2002 р. № 249-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 1. – Ст. 2.

Надійшла до редколегії 22.10.2010

БИКАНОВА М. СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ СИСТЕМЫ ВАЛЮТНОГО КОНТРОЛЯ В УКРАИНЕ И СТРАНАХ ЦЕНТРАЛЬНОЙ ЕВРОПЫ

Проведен анализ опыта по организации валютного контроля в Российской Федерации, в Федеративной Республике Германия, в Великобритании. Определены актуальные направления усовершенствования системы валютного контроля в Украине.

BYKANOVA M. COMPARATIVE ANALYSIS OF CURRENCY CONTROL SYSTEM IN UKRAINE AND COUNTRIES OF CENTRAL EUROPE

The experience in the sphere of organization of currency control in Russian Federation, in Federative Republic of Germany, and in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland is analyzed. Actual directions of modern system of currency control in Ukraine are determined.

УДК 343.85(477+100)

М. А. КОЛЕСНИК,

здобувач

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ РЕЙДЕРСТВУ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ

Досліджено особливості формування ринків корпоративного контролю в США, країнах Західної Європи та Азії, Росії. Проаналізовано світовий досвід боротьби з рейдерством. Визначено доцільність впровадження в Україні механізмів протидії рейдерству, які були ефективними в інших країнах.

У різних країнах світу рейдерські атаки мають свої особливості розв'язання та ведення, існують різноманітні форми та стадії проведення рейдерських акцій, різні способи захоплення підприємств. І, як наслідок, у кожній країні світу механізм протидії рейдерству має свої особливі ознаки, постійно розробляються та реалізуються різноманітні заходи щодо ефективного захисту від рейдерства та його подолання.

Наслідки рейдерства не завжди є негативними; так, позитивними наслідками рейдерства можуть бути вирішення особистісних проблем моноритарних акціонерів після продажу пакетів акцій, суттєве збільшення доходності окремих підприємств, що змінили власника, збільшення балансової вартості основних засобів підприємства, покращення екологічної обстановки в регіоні після закриття шкідливого виробництва тощо [1, с. 17]. Саме зважаючи на це, у розвинених країнах світу рейдерство є ефективним інструментом впливу на неефективні підприємства, у той час як в Україні це насамперед інструмент перерозподілу власнос-

ті та особистих інтересів. Вважаємо, що дослідження світового досвіду протидії рейдерству та використання рейдерства на прикладі окремих країн сприятиме формуванню ефективної державної політики України у сфері протидії рейдерству та виведенню діяльності відповідних органів державної влади на якісно новий рівень.

Метою роботи є дослідження особливостей формування ринків корпоративного контролю в США, країнах Західної Європи та Азії, Росії, аналіз світового досвіду боротьби з рейдерством, визначення доцільності впровадження в Україні механізмів протидії рейдерству, які були ефективними в інших країнах.

Перша держава, досвід якої щодо протидії рейдерству та формуванню ефективної державної політики ми розглянемо, – це Сполучені Штати Америки (далі – США). Пік зростання кількості рейдерських атак в США (маються на увазі саме ворожі поглинання) припав на 80–90 роки ХХ ст. [2].

За статистичними даними, навіть у 1980–1990 роках, коли кількість ворожих рейдерських

захоплені у США була максимальною, ворожі поглинання ніколи не становили більше 20 % від загальної кількості угод на американському ринку корпоративного контролю. Саме для цього періоду часу є характерною поява кампаній, для яких ворожі поглинання стали основним напрямком діяльності [3]. Зазначені кампанії шляхом скуповування акцій неефективних кампаній та розпродажу їх по невеликих частинах суттєво змінили структуру власності американської економіки. Зазначимо, що саме у цей час недружні поглинання (рейдерські акції) виділились в особливий вид високодохідної діяльності на ринку американського корпоративного контролю.

Протягом 1995–2000 років у США відбулося рейдерське захоплення 26 тис. кампаній на суму близько 26 трлн дол., а вже у 2006 р. компанії США повідомили про 37594 угод на суму 3,8 трлн дол. [4, с. 102–103]. Слід зазначити, що протягом останніх років поглинання підприємств в США, на відміну від України, де рейдерські захоплення мають кримінальний характер, здійснюється переважно в інтересах стратегічного розвитку бізнесу та за згодою обох сторін.

Сучасний рейдер у США – це великий хедж-фонд (на сьогодні їх нараховується понад 8 тис.), на рахунку якого знаходяться активи на суму більше ніж 1 трлн доларів. Особливістю рейдера в США є його можливість створювати тимчасові коаліції за інтересами, використовувати різноманітні тактичні прийоми оперативного управління діяльністю кампанії, розробляти та реалізовувати амбіційні плани щодо поглинання конкретних компаній. У результаті зосередження значних активів хедж-фонди тільки фактом своєї присутності в уставному капіталі та заявою про намір стратегічної участі зосереджують у себе контрольний пакет акцій [4, с. 103]. Підкреслимо, що в законодавстві США тимчасові коаліції хедж-фондів визначені як об'єднання незалежних інвесторів, а їх діяльність є незаконною.

Основним нормативно-правовим актом, який регулює ринок корпоративного контролю в США, у тому числі регламентує порядок діяльності щодо поглинання підприємств, є Закон Вільямса. Відповідно до зазначеного нормативно-правового акта, претенденти на участь у бізнесі компанії мають повідомляти про свої наміри Комісію з цінних паперів США, після чого повинні обов'язково дотримуватися встановлених термінів, протягом яких претендентам забороняється здійснювати будь-які дії,

спрямовані на участь у бізнесі конкретної компанії [4, с. 104]. На нашу думку, запровадження зазначених обмежень дає можливість акціонерам обдумати усі «за» та «проти» включення до числа акціонерів сторонніх осіб і не допустити незаконного захоплення управління кампанією сторонніми особами.

На підставі вивчення діяльності американських компаній варто зробити висновок, що найбільш ефективними засобами недопущення здійснення ворожих поглинань в США є вчасна зміна президента та голови ради директорів, внесення змін до статутів підприємств під час активізації діяльності «чорних» рейдерів на ринку корпоративного контролю.

Зазначимо, що для сучасної економіки США недружні поглинання (рейдерські акції) – відносно рідкісне явище. На нашу думку, це зумовлено зростанням доступності інформації про ринок капіталу, змінами в антимонопольному та податковому законодавстві, відпрацьованій юридичній практиці вирішення корпоративних конфліктів.

Таким чином, варто зробити висновок, що на американському ринку корпоративного контролю дружні поглинання підприємств сприяють підвищенню ефективності та конкурентоспроможності підприємств, а ворожі поглинання (рейдерські акції) здійснюються нечасто. Це зумовлено тим, що в США рейдерські акції почали активно реалізовуватися ще в 1970-х роках. Отже, протягом майже 40 років у США було вироблено та впроваджено дієвий механізм протидії рейдерству як явищу, розроблено державну політику, що має сприяти реформуванню рейдерства у необхідну для національної економіки форму активності та сформуванню основи для інноваційного розвитку економіки країни.

У Великобританії, на відміну від США, імовірність поглинання (як ворожого, так і дружнього) абсолютно не залежить від фінансового стану компанії та ефективності управління нею. Зазначимо, що об'єктами прискіпливої уваги рейдерів у Великобританії стають як фінансово благополучні, так і «бідні» фірми. При цьому для економіки Великобританії нехарактерна участь у ворожих поглинаннях спеціалізованих компаній, що займаються перерозподілом активів усупереч інтересам і правам інших суб'єктів економіки [5, с. 16].

За результатами вивчення особливостей здійснення поглинань підприємств у Великобританії протягом останніх 20 років варто зробити висновок, що особливості здійснення

рейдерських захоплень підприємств (кількість акцій, форми та засоби їх реалізації) багато в чому залежать від політичної, правової та інституційної ситуації в державі. Також слід підкреслити, що занадто розпорошена структура власності сприяє збільшенню кількості ворожих поглинань у Великобританії.

Слід також звернути увагу на те, що у Великобританії превалюють дружні поглинання підприємств, недружні поглинання засуджуються представниками бізнесу та суспільством. Це зумовлено тим, що для Західної Європи (у тому числі і для Великобританії) до будь-якого підприємства ставляться не тільки як до виключної власності акціонерів, а як до окремого соціального інституту, відповідальність за належне функціонування якого покладено на працівників підприємства, контрагентів, органи державної влади та суспільство в цілому. На нашу думку, саме тому у Великобританії операцій рейдерів щодо масового скуповування та перепродажу підприємств зі спекулятивною метою значно менше, ніж у США.

Наступною країною Західної Європи, де рівень ворожих поглинань є значно нижчим, ніж у США, є ФРН. Так, для корпоративного ринку Німеччини характерними є дружні форми поглинання підприємств, а конфлікти, у тому числі ті, що виникли внаслідок спроб недружніх поглинань, надзвичайно рідкісні [6, с. 28]. Низький рівень конфліктності на ринку корпоративного контролю ФРН зумовлений високою концентрацією власності, незначною кількістю акцій у вільному обігу, наявністю ефективних механізмів захисту від недружніх поглинань.

Незважаючи на достатньо низький рівень ворожих поглинань на ринку корпоративного контролю ФРН, варто зробити висновок, що протягом останніх років у країні кількість поглинань збільшилась. Так, у 1970-ті роки протягом одного року здійснено близько 370 поглинань, у 1980-ті роки їх кількість зросла до 830, а з 1990 по 1998 роки становила вже 1650 [5, с. 18]. Вважаємо, що таке різке збільшення кількості поглинань підприємств було зумовлено декількома обставинами: об'єднанням Західної та Східної Німеччини, інтеграційними процесами, які відбувалися внаслідок створення Європейського Союзу.

Слід підкреслити, що досить тривалий час ФРН трималася осторонь глобальних баталій на ринку корпоративного контролю, але впродовж останніх 15 років у Німеччині було значно активізовано процеси поглинання підприємств та підвищено конфліктність поведінки

учасників бізнесу. На нашу думку, це було зумовлено системними змінами в економіці у кінці 1990-х років (зокрема проведенням корпоративних реформ, активізацією діяльності великих акціонерів, збільшенням кількості іноземних інвесторів, що призвело до зростання їх впливу на всі процеси в економіці держави). Вагому роль у збільшенні кількості ворожих поглинань у ФРН відіграють банки, які почали діяти в інтересах компаній, що здійснюють ворожі поглинання, активно формувати та продавати пакети «ворожих» акцій.

Для корпоративного ринку країн Азії, на відміну від США та країн Західної Європи, характерним є слабкий розвиток такого механізму корпоративного впливу, як рейдерська атака, та використання інституту ради директорів. Зазначимо, що це зумовлено насамперед високою концентрацією акціонерної власності. На нашу думку, саме з огляду на це ринок корпоративного контролю країн Азії можна охарактеризувати як достатньо спокійний, для якого рейдерські атаки надзвичайно рідкісні.

Для корпоративного ринку Японії протягом досить тривалого часу характерним був принцип виключної добровільності об'єднань або поглинань підприємств, оскільки для недружніх (ворожих) поглинань існують жорсткі інституціональні та соціальні бар'єри [4, с. 109]. Сутність інституційних бар'єрів полягає в тому, що менеджмент компанії залучає постійних акціонерів, яким належить близько 60–80 % акцій підприємства. Саме наявність у руках постійних акціонерів значної частини акцій не допускає навіть виникнення загрози ворожого поглинання компанії шляхом скуповування акцій.

Наявність соціальних бар'єрів для ворожих поглинань підприємств означає, що культурні традиції японського бізнесу розглядають підприємство як спільноту працівників, які довічно працюють у компанії. Отже, працівники компанії самі зацікавлені у безперебійному функціонуванні свого підприємства та докладають значних зусиль щодо усунення загроз захоплення компанії іншим власником. Незважаючи на наявність дієвих інституціональних та соціальних бар'єрів для ворожих поглинань підприємств, у Японії протягом останніх 15 років також зростає кількість незаконних захоплень підприємств. Так, зокрема, щорічне зливання та поглинання (у тому числі й вороже) підприємств в Японії зросло з 500 у 1990-х роках до 2211 за підсумками 2004 р. [7, с. 2183]. Звісно ж, такий стан справ призводить до занепокоєння великих японських компаній загрозою

збільшення кількості ворожих поглинань підприємств (рейдерських захоплень).

Зазначимо, що різке збільшення кількості рейдерських акцій у Японії було зумовлено великою фінансовою кризою 1990 р., коли питома вага акціонерів, орієнтованих на довгострокові фінансові вливання, скоротилася удвічі і становила 25 %, а ступінь участі іноземних власників зріс до 20 %. Отже, саме зміни у складі акціонерів та структурі власності підвищили питому вагу акцій, які знаходяться у вільному обігу, що значно активізувало власників та сприяло зростанню кількості недружніх поглинань (рейдерських акцій).

На нашу думку, збільшення кількості рейдерських атак у Японії зумовлено протистоянням старої та нової Японії. Так, на сьогодні управління частиною компаній у Японії побудовано за зразком американського стилю корпоративного управління, коли компанії-покупці належать до нового покоління інвесторів на японських ринках – «хижаків», які шукають можливості отримання високих фінансових результатів будь-якою ціною [5, с. 24]. Отже, об'єктами поглинань з боку американізованих компаній-покупців у Японії дедалі частіше стають компанії з традиційним для цієї країни рівнем корпоративного управління.

Для ринку корпоративного контролю Китаю характерним є високий ступінь участі держави в процесах управління компаніями. Так, під час дослідження діяльності 621 китайської компанії у період з 1993 по 2000 роки варто зробити висновок, що у той час державні службовці та представники власників підприємств, підконтрольних державі, входили до складу більшості рад директорів китайських корпорацій; майже 50 % членів рад директорів були делеговані власниками, підконтрольними державі, інші 30 % членів ради директорів були безпосередньо пов'язані з різними рівнями урядових відомств [5, с. 20]. Але, незважаючи на значний вплив органів державної влади на ринок корпоративного контролю та відсутність вагомого впливу з боку інституціональних інвесторів, у Китаї все ж таки спостерігається збільшення кількості ворожих поглинань. Особливістю рейдерства в Китаї є те, що учасниками корпоративних конфліктів дедалі частіше стають транснаціональні корпорації.

За результатами аналізу особливостей здійснення ворожих поглинань у різних країнах світу протягом останніх 25 років варто зробити висновок, що національні корпоративні ринки розвиваються не за єдиним сценарієм, який

обумовлюється низкою економічних, політичних, соціальних, культурних особливостей розвитку кожної держави. Слід додати, що в кожній країні світу сторони конфлікту (рейдерської атаки) діють за власним сценарієм, а варіанти їх поведінки під час здійснення рейдерської атаки суттєво відрізняються один від одного. Також слід додати, що в окремих країнах різке збільшення кількості рейдерських захоплень зафіксовано в різні проміжки часу. Так, наприклад, у США активізація діяльності спеціалізованих фірм, спрямована на незаконні поглинання, припадає на 1970-ті роки; у Японії внаслідок фінансової кризи та через протистояння західного і традиційно японського стилів корпоративного управління багатопрофільні компанії спрямовують свою діяльність на здійснення рейдерських акцій в 1990-ті роки; у Німеччині через об'єднання Східної та Західної Німеччини банки (у менш виразній формі) стали тими економічними агентами, що взяли на себе функцію перерозподілу прав в економіці у 1990-ті роки. Що ж до Великобританії та Китаю, то в цих країнах протягом останніх 25 років кількість випадків рейдерських захоплень та перерозподілу власності зростала незначним чином. На нашу думку, це було зумовлено наявністю міцних інституціональних та соціальних бар'єрів, які не допускали незаконного перерозподілу власності.

Необхідно звернути увагу, що у проаналізованих вище країнах протидії рейдерству на державному рівні приділяється неабияка увага. Так, під час розроблення нормативно-правових актів, спрямованих на протидію та боротьбу з рейдерством, у США, країнах Західної Європи та Азії особлива увага приділяється тим наслідкам в економіці, до яких призводить рейдерство.

Стосовно доцільності використання досвіду США, країн Західної Європи та Азії щодо протидії рейдерству, то необхідно звернути увагу на те, що існують істотні міждержавні відмінності, через які використання досвіду зазначених країн для вирішення проблем українського ринку корпоративного контролю стає практично неможливим. Отже, спроби впровадження в України механізмів протидії рейдерству, які були ефективними в інших країнах, не будуть успішними.

Єдина країна, використання досвіду якої щодо протидії рейдерству є доцільним для України, – це Росія. На нашу думку, це зумовлено тим, що протягом тривалого проміжку часу Росія та Україна були у складі Радянського Союзу, з розпадом якого в обох країнах одночасно

почав активно формуватися особливий вид діяльності, що базувався на веденні жорсткої конкурентної боротьби (частіше за все із застосуванням неправових форм та силових методів боротьби) за активи підприємств усіх форм власності – рейдерство. В усіх інших республіках, що входили до складу Радянського Союзу, рейдерство як явище також існує, але, підкреслимо, саме в Росії вже сформовано дієві механізми протидії рейдерству, впроваджені на практиці, та отримано перші позитивні результати.

У Росії ринок корпоративного контролю почав активно формуватися на початку 1990-х років, і протягом наступних 20 років його розвиток характеризувався високою динамічністю та суперечливістю. Слід зазначити, що цивілізованому розвитку цього ринку заважали корупція, недосконалість законодавства, політична нестабільність, наявність масштабного тіньового сектора економіки, відсутність поваги до вимог законодавства у бізнес-середовищі, ігнорування судової та правоохоронної систем більшістю суб'єктів економічної діяльності.

Нормативно-правова база, що поступово формувалася в той період часу, не лише не запобігала, а й навіть стимулювала появу нових форм перерозподілу власності, до яких належить і рейдерство. Так, зокрема, Федеративний закон «Про акціонерні товариства» на законодавчому рівні забезпечував широкі можливості для корпоративного шантажу і, як наслідок, здійснення незаконних захоплень підприємств [5, с. 28–29]. Наступним нормативно-правовим актом, положення якого сприяли виникненню рейдерства, є Федеральний закон «Про неспроможність (банкрутство)». Саме з його прийняттям пов'язана інтенсифікація перерозподілу власності (силові методи та неправові форми боротьби за активи підприємств усіх форм власності) протягом 1998–2000 років, зокрема шляхом введення процедури спостереження за підприємством-боржником та отримання контролю за ним шляхом призначення зовнішнього управляючого [5, с. 29]. Таким чином, слід погодитися з точкою зору М. Дерябіної, що основною причиною масового поширення силових методів та неправових форм боротьби за активи підприємств усіх форм власності в Росії були недосконалість та суперечливість законодавства, норми якого допускали безкарне порушення будь-яких правових та ділових форм ведення бізнесу [8].

Характерною ознакою рейдерства в Росії у 1990-ті роки є урегулювання спорів у бізнес-середовищі із залученням силових підприємств

(бандитів). Слід підкреслити, що окремі ознаки силового підприємництва наявні не лише в боротьбі за малий бізнес, а й у великих конфліктах регіонального та федерального значення.

Зважаючи на вищевикладене, варто зробити висновок, що для бізнес-середовища в Росії у 1990-ті роки була широко поширена практика досягнення власних інтересів із застосуванням різноманітних форм та засобів, не враховуючи прав та інтересів інших суб'єктів підприємницької діяльності, а активними учасниками корпоративних конфліктів були як російські компанії, так і закордонні транснаціональні корпорації.

Починаючи з 2000-х років на російському ринку корпоративного контролю виникає нове явище: формуються стійкі формальні та неформальні угруповання, що здійснюють систематичну діяльність зі встановлення контролю над активами інших суб'єктів економіки шляхом завдання їх економічних та репутаційних збитків. Високий рівень доходності та відсутність ефективних механізмів протидії таким рейдерським акціям сприяли тому, що протягом 2–3 років на ринок корпоративного контролю в Росії вийшли десятки формальних та неформальних угруповань, для яких захоплення чужого бізнесу стало основним видом діяльності [5, с. 31–32]. При цьому слід підкреслити, що спрямованість діяльності зазначених угруповань не залежала від галузевої приналежності підприємства, його розмірів, фінансово-економічного стану, ступеня взаємодії з іншими суб'єктами. Це означає, що жодне підприємство у той час не було застраховане від рейдерської атаки.

Ситуація в Росії із рейдерськими захопленнями у середині 2000-х років стала настільки гострою, що вимагала негайного вирішення на державному рівні. З цією метою в лютому 2006 р. було проведено розширену колегію Генеральної прокуратури, у ході якої було наголошено про необхідність удосконалення роботи із виявлення та припинення спроб кримінального захоплення власності. Так, за результатами зазначеної колегії було підготовлено Концепцію розвитку корпоративного законодавства до 2008 р., основним завданням якої було визначено усунення спорів та недоліків у законодавстві, які сприяють незаконному захопленню підприємств. Але, незважаючи на різноманітні законодавчі новації, розроблені та впроваджені з метою зменшення кількості рейдерських атак на підприємства, кардинально змінити становище з рейдерством у Росії й досі не вдається.

Одним із недоліків Концепції розвитку корпоративного законодавства до 2008 р. у Росії є спроби використання правових, організаційних та соціальних механізмів, які дали позитивний результат у справі боротьби з рейдерством в інших країнах. На нашу думку, відсутність позитивних змін зумовлена наявністю істотних міждержавних відмінностей, через які використання досвіду розвинутих країн світу для вирішення проблем російського ринку корпоративного контролю практично неможливе.

Специфікою рейдерства в Росії є здатність рейдерів обходити бар'єри, створені для захисту підприємств від незаконних захоплень, та залишати свої дії в рамках закону.

Таким чином, за результатами дослідження особливостей формування інституту рейдерства в Росії можна зробити висновок, що для України характерні ті ж самі тенденції та стадії формування рейдерства. Отже, вивчення досвіду Росії щодо боротьби з рейдерством та

впровадження його для врегулювання діяльності на ринку корпоративного контролю в Україні є завданням надзвичайної важливості та актуальності.

Зважаючи на те, що рейдерство в Україні постійно трансформується, державна політика щодо протидії рейдерству має сприяти реформуванню рейдерства в необхідну національній економіці форму активності та сформуванню основи для інноваційного розвитку економіки. Така точка зору зумовлена тим, що діяльність рейдерів притаманна низка позитивних характеристик, до яких належать професіоналізм у досягненні мети, готовність швидко приймати рішення, залучення значних фінансових ресурсів. Отже, вважаємо, що ефективна державна політика у сфері інновацій може сприяти зміні пріоритетів під час вибору рейдером проектів та шляхів їх реалізації, що в результаті може привести до формування інноваційних основ економіки.

Список використаної літератури

1. Киреев А. Ю. Рейдерство в Российской экономике: сущность, тенденции и возможность противодействия : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. эконом. наук : спец. 08.00.05 «Экономика и управление народным хозяйством» / А. Ю. Киреев. – М., 2008. – 22 с.
2. Andarad G. New Evidence and Perspectives on Mergers / Andarad G., Mitchell M., Stafford E. // Journal of Economic Perspectives. – 2001. – Vol. 15. – P. 103–120.
3. Shleifer A. The Takeover Wave of the 1980s / Shleifer A., Vishny R.W. // Science. – 1990. – Vol. 249. – P. 713–828.
4. Тарханова З. Э. Функционирование института рейдерства в РФ : дис. ... канд. экон. наук : 08.00.01. – Владикавказ, 2008. – 223 с.
5. Киреев А. Ю. Рейдерство в российской экономике: сущность, тенденции и возможности противодействия : дис. ... канд. экон. наук : 08.00.05 / Киреев Алексей Юрьевич. – М., 2008. – 141 с.
6. Koeke J. The Market for Corporate Control in Germany: Causes and Consequences in Ultimate Share Ownership / J. Koeke. – Mannheim : Centre for Economic Research (ZEW), 2000. – 39 p.
7. Milhaupt C. J. In the Shadow of Delaware? The Rise of Hostile Takeovers in Japan / Milhaupt C. J. // Columbia Law Review. – 2005. – Vol. 105. – P. 2171–2216.
8. Дерябина М. Реструктуризация российской экономики через передел собственности и контроля / Дерябина М. // Вопросы экономики. – 2001. – № 10. – С. 55–69.

Надійшла до редколегії 17.11.2010

КОЛЕСНИК М. А. ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ РЕЙДЕРСТВУ И ВОЗМОЖНОСТИ ЕГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ В УКРАИНЕ

Исследованы особенности формирования рынков корпоративного контроля в США, странах Западной Европы и Азии, России. Проанализирован мировой опыт борьбы с рейдерством. Определено целесообразность внедрения в Украине механизмов противодействия рейдерству, которые были эффективны в других странах.

KOLIESNYK M. THE WORLD EXPERIENCE OF CORPORATE RAID COUNTERACTION AND POSSIBILITY OF ITS USING IN UKRAINE

The features of formation the markets of corporate control in the USA, countries of European Union and Asia, Russia are researched. The world experience of counteraction against corporate raid has been analysed. The expediency of introduction in Ukraine mechanisms of counteraction to corporate raid, which were effective in other countries is defined.